

พฤติกรรมการทอองเทียวที่สัมพันธ์ต่อความเลื่อมโทรมของแนวปะการัง
กรณีศึกษาหมู่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3

อภินันทนาคาร
ห้องสมุดคณะสิงแวดล้อมและทรพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิงแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2543

ISBN 974-664-141-7

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

๗๗

๗435๗

๒543

๓.3

3937166 ENTM / M: สาขาวิชา : เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม ; วท.ม. (สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์)

คำสำคัญ : พฤติกรรม / การท่องเที่ยว / ความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง

วันเพ็ญ อังคศิริสรรพ : พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง กรณีศึกษาหมู่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ASSOCIATION BETWEEN TOURISM BEHAVIORS AND CORAL REEF DEGRADATION : A CASE STUDY OF TAO ISLANDS (KOH TAO) SURATTHANI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ สุขุม กุ์ทอง, วท.ม., เสรีรัตน์ ประสูตานนท์, วท.ม., 175 หน้า. ISBN 974-664-141-7

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจในการศึกษา การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน(ANOVA) การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน(Pearson) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ร่วมกับการวิเคราะห์การจำแนกพหุ

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิภาพการดำน้ำ ทักษะ การผ่านการอบรม อายุ และสัญชาติ โดยทั้ง 5 ปัจจัย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมได้ ร้อยละ 36.8 ($R^2 = 0.368$) ส่วนการวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ พบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ ประสิทธิภาพการดำน้ำ และทักษะการดำน้ำ ส่วนปัจจัยร่วม ได้แก่ การอบรม และสัญชาติ โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมได้ร้อยละ 36.9 ($R^2 = 0.369$) ซึ่งทั้ง 2 เทคนิคให้ผลออกมาสอดคล้องใกล้เคียงกัน

ผลการศึกษาของคนในท้องถิ่น พบว่า ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สัมพันธ์ต่อความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า มีทั้งหมด 2 ตัวแปร โดยตัวแปรแรกที่มีผลต่อพฤติกรรมมากที่สุด คือ ทักษะ และตัวแปรสุดท้ายคือ การรับข่าวสาร ทั้ง 2 ปัจจัย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนพฤติกรรมได้ ร้อยละ 27.9 ($R^2 = 0.279$) ส่วนการวิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุ พบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การรับข่าวสาร และทักษะการดำน้ำ เท่านั้น โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมได้ร้อยละ 35.1 ($R^2 = 0.351$) ซึ่งทั้ง 2 เทคนิคให้ผลออกมาสอดคล้องเหมือนกัน

ผลการศึกษาครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ และทักษะ ที่เกิดขึ้นแก่ทั้งนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น โดยอาจดำเนินการผ่านการฝึกอบรมคนในท้องถิ่น แจกสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น แผ่นพับ แกนนำท่องเที่ยว และจัดกิจกรรมเสริมสร้างทัศนคติในลักษณะต่างๆ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดกับปะการัง และคงไว้ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

3937166 ENTM / M : MAJOR : TECHNOLOGY OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT ; M.Sc.
(TECHNOLOGY OF ENVIRONMENT MANAGEMENT)

KEY WORDS : BEHAVIORS / TOURISM / CORAL REEF DEGRADATION

WANPEN ANGKASIRISAP: ASSOCIATION BETWEEN TOURISM BEHAVIORS AND CORAL REEF DEGRADATION: A CASE STUDY OF TAO ISLANDS (KOH TAO) SURATTHANI PROVINCE) THESIS ADVISORS: SUKHUM POOTHONG, M.Sc., SERIRAT PRASUTANOND, M.Sc., 175 p. ISBN 974-664-141-7

The association between tourism behaviors and coral reef degradation is the main purpose of this study. Methodologies used are survey-based research together with analysis through SPSS for Windows application. Statistics taken into consideration are percentage, mean, t-test, ANOVA, Pearson's Product Moment Correlation, Stepwise Multiple Regression Analysis and Multiple Classification Analysis.

It was found that association between tourists' knowledge, attitude and behavior has statistical significance at the 0.01 alpha level. Considering Stepwise Multiple Regression Analysis, 5 variables statistically significant to the factors affecting behaviors, are diving experience, attitude, training, age and nationality. The overall factors could be explained as having a correlation at 36.8 percent ($R^2 = 0.368$). Regarding Multiple Classification Analysis, the main significant factors are sex, age, diving experience and attitude with 36.9 ($R^2 = 0.369$) correlation. Both analysis techniques gave quite similar results.

In addition, association between local people's knowledge, attitude and behavior had statistical significance at the 0.05 alpha level. Considering Stepwise Multiple Regression Analysis, 2 variables statistically significant to the factors affecting behaviors, were attitude and information access. While the former factor were more significant than the latter, both could be jointly explained as having a correlation at 27.9 percent ($R^2 = 0.279$). Regarding Multiple Classification Analysis, the main factors were information access and attitude with 35.1 ($R^2 = 0.351$). Both analysis techniques gave the same results.

Finally, it is recommended that relevant governmental agencies should provide appropriate means of increasing knowledge and an appropriate attitude to tourists and local people. Measures suggested include training local people, distributing publications such as leaflets to tourists, and organizing various activities to promote proper attitude in order to reduce effects on coral reef and to maintain sustainable tourism development.